

Dildo

Creatief en gevoelig kon zij worden genoemd. Van haar creativiteit in de edelsmederij alleen kon zij niet leven. Een deeltijdbaan als stewardess zorgde voor een geregeld inkomen en vormde een mooi contrast met het individuele karakter van haar creativiteit.

Het werk tijdens de vluchten pakte soms verrassend uit.

Samen met een twintig jaar jongere collega duwde ze het karretje met drankjes gestaag door het gangpad. Nieuwe blikjes sierden de voorraad.

“One Cola, please,” sprak de dorstige Amerikaan. “What do you prefer sir; the normal one or light?”, antwoordde ze met een glimlach.

“Hé”, kigde haar collega plotseling verrukt. “Dat lilablikje lijkt op mijn dildo. Dat is ook grappig. Moet je kijken en ze wees het blikje nog even aan.”

“Good heavens”, dacht de oudere stewardess, “houdt in godsnaam je mond”. Ze moet toch weten dat er ook Hollanders op deze vlucht zitten. Als een dove negeerde ze de onkiesse tekst van haar collega. “A glass of wine?, red or white?, sprak ze snel en luid tegen een andere klant.

“Ook toevallig”, vervolgde de collega, “dat ben ik nog niet eerder tegengekomen. Dildo en verpakking van drank bijna eender? Leuk hoor. Wat ze tegenwoordig op die ontwerpafdelingen niet allemaal bedenken.”

Achter in het vliegtuig sprak de leidinggevende stewardess de jongedame zachtjes toe. De eerste rijen zouden het anders horen. “Sorry hoor, maar met zulke gesprekken tijdens bediening van de klant kan ik niet uit de voeten. Dat moet je niet meer doen. Ik schaamde me een ongeluk.”

“Schamen? Waarvoor? sprak ze luid. “Iedereen gebruikt toch zo’n ding? Het is toch bizar zo’n gelijkenis? Zeg nou zelf, dat zie je niet iedere dag.”